

President Thomas S. Monson

Hemåt med säker ledning

Vi ser mot himlen för att få den osvikliga vägledning vi behöver för att ta ut och följa en klok och riktig kurs.

Bröder, vi har samlats som en mäktig prästadörets grupp, här i konferenscentret och på andra platser runtom i världen. Jag är hedrad men också ödmjuk inför det ansvar jag fått att i dag rikta några ord till er. Min bön är att Herrens ande ska vara med mig när jag gör det.

För sjuttiofem år sedan, den 14 februari 1939, firades en helgdag i Hamburg i Tyskland. Under glödande tal, massornas hurrarop och patriotisk musik ”sjösattes det nya slagskeppet *Bismarck* i floden Elbe”. Det var världen mäktigaste fartyg, en imponerande koloss av pansar och maskineri. Det behövdes över 57 000 ritningar för att konstruera manövertornen med radarstyrda dubbla 38 centimeters kanoner. Fartyget hade 4 500 mil strömkretsar. Det vägde över 35 000 ton och var pansarbeklätt för att ge maximalt skydd. Majestätisk, gigantisk, med fruktansvärd eldkraft – den mäktiga kolossen ansågs osänkbar.

Bismarcks första möte med ödet ägde rum drygt två år senare, den 24 maj 1941, när brittiska flottans två starkaste slagskepp, *Prince of Wales* och *Hood*, angrep *Bismarck* och den tyska kryssaren *Prinz Eugen*.

Inom fem minuter sände *Bismarck* slagskeppet *Hood* till Atlantens djup och alla utom tre av en besättning på över 1 400 man. Det andra brittiska slagskeppet, *Prince of Wales*, hade fått svåra skador och vände om.

Under de kommande tre dagarna ansattes *Bismarck* om och om igen av brittiska slagskepp och stridsflyg. Allt som allt satte britererna in fem slagskepp, två hangarfartyg,

elva kryssare och tjugoen jagare för att finna och sänka den mäktiga *Bismarck*.

Under sjöslagen tillfogades *Bismarck* bara lätta skador av bombardemanget. Var den osänkbar trots allt? Men så fick en torped in en lyckträff som skadade *Bismarcks* roder. Alla reparationsförsök var fruktlösa. Kanonerna var redo för eldgivning och manskapet stridsberett, men *Bismarck* kunde bara styra i en långsam och värdig cirkel. Det slagkraftiga tyska flygvapnet var precis utom räckhåll. En säker hamn för *Bismarck* låg utom räckhåll. Ingendera kunde ge den behövliga fristaden, för *Bismarck* hade förlorat förmågan att hålla en utlagd kurs. Inget roder, ingen hjälp, ingen hamn. Slutet närmade sig. Brittiska kanoner flammade medan den tyska besättningen flydde, och sänkte det tidigare till synes oförstörbara skeppet. Atlantens hungriga vågor slickade först dess sidor och slukade sedan tyska marinens stolthet. *Bismarck* fanns inte mer.¹

I likhet med *Bismarck* är var och en av oss ett ingenjörskonstens under.

Skapelsen av oss däremot begränsades inte av mänskligt geni. Människan kan uppfinna de mest komplexa maskiner men kan inte ge dem vare sig liv, tankeförmåga eller omdöme. De gåvorna kommer från Gud och kan bara förlänas av honom.

Bröder, analogt med rodret som är absolut nödvändigt för ett skepp, har vi fått ett sätt att se vilken riktning vi färdas i. Herrens fyrton lyser för oss alla där vi seglar på livets hav. Vår avsikt är att hålla rak kurs mot vårt önskade mål: Guds celestiala rike. En man utan syfte är som ett skepp utan roder. Det är inte troligt att han når en

säker hamn. Till oss ges signalen: Ta ut kursen, hissa segel, ställ in rodret och ge dig av.

Så som med det mäktiga *Bismarck* är det också med människan. Turbiners och propellrars kraft är värdelös om man saknar riktning, om man inte tämjer energin, om man inte styr rodrets kraft, ett roder som är dolt och förhållandevis litet men vars funktion är livsviktig.

Vår Fader gav solen, månen, stjärnorna och himmelska galaxer till att vägleda sjöfarande på havets leder. Oss som vandrar på livets väg förser han med en tydlig karta och pekar ut vägen till vårt önskade mål. Han varnar oss för omvägarna, fallgroparna och fällorna. Vi får inte låta oss luras av dem som vill föra oss vilse, syndens slipade råttfångare som vinkar åt oss här och där. I stället ska vi stanna upp och be, lyssna till den milda, stilla rösten som till djupet av vår själ talar Mästarens vänliga inbjudan: "Kom ... och följ mig."²

Men det finns de som inte hör, som inte vill lyda, som föredrar att gå sin egen väg. Alltför ofta ger de efter för de frestelser som omger oss alla och som kan tyckas så lockande.

Vi som bär prästadömet har satts på jorden i svåra tider. Vi lever i en komplicerad värld med konflikter överallt. Politiska intriger ödelägger nationers stabilitet, tyranner griper efter makt och vissa samhällsskikt tycks för alltid förtryckta, berövade sina möjligheter och överlämnade åt en känsla av misslyckande. Människors spetsfundigheter ringer i våra öron och synden omger oss.

Vi har ansvaret att vara värdiga alla de underbara välsignelser som vår Fader i himlen har i beredskap åt oss. Vart vi än går bär vi vårt prästadöme med oss. Står vi på heliga platser? Innan du utsätter dig själv

och ditt prästadöme för fara genom att besöka platser eller delta i aktiviteter som inte är värdiga vare sig dig eller ditt prästadöme, stanna upp och tänk på följderna.

Vi som har ordinerats till Guds prästadöme kan göra skillnad. När vi bevarar vår personliga renhet och ärar prästadömet blir vi rättfärdiga föredömen som andra kan följa. Aposteln Paulus manade: "Var ett föredöme för de troende i ord och gärning, i kärlek, tro och renhet."³ Han skrev också att Kristi efterföljare skulle "lysa som stjärnor i världen".⁴ Genom att vara föredömen i rättfärdighet kan vi hjälpa till att lysa upp en allt mörkare värld.

Många av er minns president N. Eldon Tanner som verkade som rådgivare åt fyra av kyrkans presidenter. Han var ett orubbligt föredöme i rättfärdighet under sin karriär inom industrin, som regeringstjänsteman i Kanada och som en Jesu Kristi apostel. Han gav oss det här inspirerade rådet: "Inget kan ge större glädje och framgång än att leva efter evangeliets lärdomar. Var ett föredöme, ett gott inflytande."

Han fortsatte: "Var och en av oss har blivit förutordinerad till något arbete som [Guds] utvalda tjänare, åt vilken han har funnit det lämpligt att ge sitt prästadöme och makten att handla i hans namn. Kom alltid ihåg att människor litat på att ni ska leda dem och att ni påverkar människors liv i god eller dålig riktning, ett inflytande som ska märkas i generationer framåt."⁵

Vi stärks av sanningen att den största kraften i vår värld i dag är Guds kraft som verkar genom människan. För att kunna segla tryggt på jordelivets hav behöver vi vägledning från den evige kaptenen – den store Jehova. Vi sträcker oss utåt, vi sträcker oss uppåt för att få himmelsk hjälp.

Ett välkänt exempel på någon som inte sträckte sig uppåt är Kain, som var son till Adam och Eva. Kain hade de bästa förutsättningar men var viljesvag och tillät snikenhet, avund, olydnad och till och med mord att skada det personliga roder som skulle ha fört honom till trygghet och upphöjelse. Kain började se neråt i stället för uppåt, och han föll.

I en annan tid sattes en Guds tjänare på prov av en ogudaktig kung. Med hjälp av himmelsk inspiration uttydde Daniel skriften på väggen för kungen. När han utlovades belöning – en kunglig skrud, en halskedja av guld och politisk makt – sa Daniel: ”Behåll dina gåvor och ge dina belöningar åt någon annan.”⁶ Daniel hade erbjudits stora rikedomar och makt, belöningar som representerar det som tillhör världen och inte Gud. Daniel stod emot och förblev trofast.

När Daniel senare bad till Gud trots ett påbud som förbjöd detta, kastades han i lejongropen. Vi läser i Bibeln att när man dagen därpå ”[tog] upp

Daniel ur gropen ... kunde man inte upptäcka någon skada på honom, ty han hade förtröstat på ... Gud”.⁷ Daniels beslutsamhet att hålla en stadig kurs skänkte gudomligt beskydd och en trygg fristad i nödens stund. Vi kan också få sådant beskydd och sådan fristad om vi håller en stadig kurs mot vårt eviga hem.

Historiens ur, likt sanden i timreglaset, mäter tidens gång. En ny rollbesättning står på livets scen. Vår tids problem tornar upp sig hotande framför oss. Historien igenom har Satan arbetat outröttligt på att förgöra Frälsarens efterföljare. Om vi ger efter för hans frestelser mister vi, liksom den mäktiga *Bismarck*, det roder som kan föra oss i säkerhet. Nej, mitt i vårt moderna, invecklade sätt att leva ser vi i stället mot himlen för att få den osvikliga vägledning vi behöver för att ta ut och följa en klok och riktig kurs. Vår himmelske Fader låter inte våra uppriktiga böner förbli obesvarade. Om vi söker himmelsk hjälp slutar vårt roder, till skillnad från *Bismarcks*, aldrig att fungera.

När vi ger oss ut på vår egen resa, må vi då segla tryggt på livets hav. Må vi ha en Daniels mod så att vi kan förbli sanna och trofasta lärjungar trots de synder och frestelser som omger oss. Må våra vittnesbörd vara lika djupa och starka som Nephis bror Jakobs vittnesbörd, han som när han träffade en man som på alla sätt och vis försökte förgöra hans tro sa: ”Jag kunde inte rubbas.”⁸

När trons roder styr vår färd, bröder, hittar också vi vägen hem i säkerhet, hem till Gud, för att bo hos honom för evigt. Att vi alla ska göra det är min bön i Jesu Kristi, vår Frälsares och Återlösares heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Ludovic Kennedy, *Pursuit: The Chase and Sinking of the Bismarck* (1974).
2. Luk. 18:22.
3. 1 Tim. 4:12.
4. Se Fil. 2:15.
5. Se N. Eldon Tanner, ”Ty de skattade högre att bli ärade av människor än att bli ärade av Gud”, *Nordstjärnan*, apr. 1976, s. 60.
6. Dan. 5:17.
7. Dan. 6:23.
8. Se Jakobs bok 7:5.